

Nová krv pre svet.

“Nová krv,“ tak sa zvykne označiť niečo nové, niečo pozitívne, niečo, do čoho sa vkladá nádej. Ale aj o mladých sa zvykne hovoriť že sú nová krv.

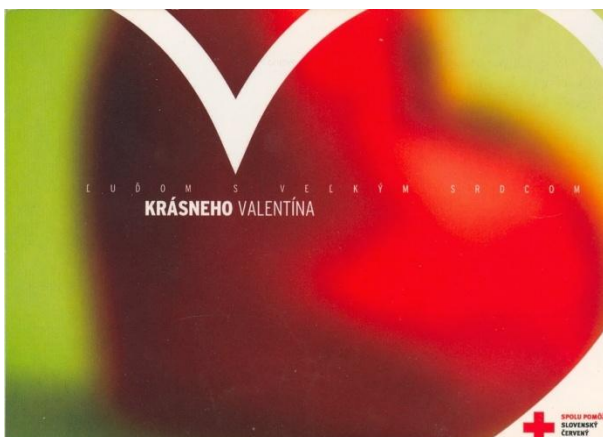
Ako u mnohých mladých, vrie mi v žilách nová - horúca krv. Angažujem sa v oblasti darcovstva, v spolupráci s mládežníckym parlamentom, organizujem 2 krát ročne mobilné odbery krvi, kreslím plagáty, zháňam darcov, pomocníkov pri akciách a pod. A samozrejme, keď len môžem a ak mi to môj zdravotný stav dovolí chodím pravidelne darovať krv

Ako sa začal môj príbeh mladého darcu krvi? Môj príbeh sa začal v Bratislave. Raz keď som cestoval trolejbusom cez Kramáre, videl som v budovu s nápisom Národná transfúzna služba. Bolo práve obdobie pred Vianocami a spomenul som si na nejakú akciu, čo dávali v telke: Darujte krv pred Vianocami. Skrsla mi vtedy myšlienka, že svoju krv darujem niekomu ako vianočný darček. Nuž a tak som sa jedného dňa vybral na spomínané pracovisko Národnej transfúznej služby. Zaevidoval som sa a vyplnil dotazník darcu krvi. Ale keď som videl injekčnú ihlu tak som zdúchol a svoju krv som nedaroval. Prebleslo mi vtedy hlavou, že čo až odpadnem a skončím hneď v najbližšej nemocnici, ktorá ma mimochodom vôbec nenadchýnala svojím vzhľadom. Odvtedy som sa viac krát pokúšal ísť darovať krv, ale vždy, keď som videl pracovisko národnej transfúznej služby, som sa radšej vrátil domov.

Prešiel rok a s ním i známa kampaň študentská kvapka krvi, počas ktorej zavítala mobilná jednotka Národnej transfúznej služby v SR aj na našu akademickú pôdu. Až vtedy som sa odvážil, keď som videl ako veľa mladých študentov chodí darovať krv. Spýtal som sa jedného či ide tiež prvý krát. Povedal mi že ide 4., ale že je to v pohode za päť minút je po tom. A odvtedy som prestal cítiť strach.

Priznávam sa že pri prvom odbere mi nejak dobre nebolo a bol som rád, že mi doktor predpísal iba 400 ml (štandardná dávka je 450 ml), lebo keby mi boli odobrali viac, asi by som stratil pevnú pôdu pod nohami. Ako pravý muž som však v žiadnom prípade nedal vedieť, že mi je zle a tváril som sa že všetko v pohode, všetko OK. Po darovaní krvi som sa cítil tak dobre, ako nikdy v živote predtým. Mal som pocit že sa vznášam. Dostal som od dobrovoľníčky, tetušky z SČK, pero s motívom študentská kvapka krvi (ktoré si chránim ako oko v hlave) a ním sa začala písať moja história ako darcu krvi.

Po troch mesiacov som sa znovu vybral darovať krv. Zastihol som druhú veľkú kampaň, bola to Valentínska kvapka krvi. Bolo to práve na Valentína a na tento deň nikdy nezabudnem. Transfúzka bola nabitá ako MHD v dopravnej špičke. Ľudí, čo takto prišli osláviť Valentína, bolo naozaj neúrekom. Dostal som Valentínsku pohľadnicu (nie jednu, hneď dve, vraj pre frajerku). Keby tak tetuška vedela že ja žiadnu nemám... Nuž čo, nechám si, alebo

ju dám tej pravej, ak na to nadíde čas, ale dovedy odo mňa nakvapká veľa kvapiek do krvného vaku, aspoň dúfam. A práve dnešný deň sa stalo to, na čo do smrti nezabudnem, ešte dnes to mám pred očami. Dvaja mladí chalani boli v tento deň darovať krv a po darovaní sa rozhodli, že pôjdu navštíviť svojho kamaráta, ktorý ležal v nemocnici. Na pohľadnice, ktoré dostali pri darovaní krvi s mottom: „Ľudom s Veľkým srdcom krásneho Valentína,“ mu napísali venovanie. Považovali svojho chorého kamoša za človeka s veľkým srdcom? Ktovie. Ale svojim činom ukázali, že asi áno. Priniesli mu nádej, že aj on má veľké srdce a doniesli mu pohľadnicu za ten najvzácnejší darček, za svoju vlastnú krv.

Potom som viac krát navštívil pracoviská Národnej transfúznej služby. Niektoré návštevy boli všedné na niektorých som zažil zaujímavé príbehy, na ktoré mám dnes pekné spomienky. Veď darovanie krvi je príbeh sám o sebe.

Keďže sa mi nechcelo chodiť samému, hľadal som niekoho, kto chodí tiež darovať krv. V tej dobe ešte nebol facebook tak rozšírený, študenti skôr používali sieť Unister. V tomto systéme sa dalo vyhľadať ľudí podľa univerzity. Tak som si založil profil messenger krvinka (dodnes neviem prečo, bola to slovná hračka, až neskôr som si uvedomil, že messenger znamená posol) a vytvoril skupinu krvinka. Začal som pozývať ľudí. Nečakal som, že sa toľko ľudí pridá do mojej skupiny. Najväčším potešením bolo,

že členovia písali o svojich zážitkoch z darovania krvi, delili sa o svoje rady a skúsenosti s tými, ktorí ešte neboli darovať krv. V tejto skupine vládla nepopísateľná atmosféra. Mnohí ju považovali za skutočne svoju. Táto skupina bola pre mňa veľkou školou, od svojich členov som sa dozvedel veľa vecí, ktoré sa mi neskôr zišli. Nuž a ako to v živote býva kvapka ku kvapke a zrazu sa moja krvinka stala najväčšou na Študsenskej sieti. Bolo to veľmi pekné, zvlášť preto, že stránka s takýmto humánnym motívom sa dostala tak vysoko. Kiežby sa raz dostali stránky o darcovstve aj na facebooku tak vysoko. Nuž ale kto vie, kvapka ku kvapke...

Tiež som si založil webovú stránku, ktorá je neoficiálnou stránkou o darcovstve krvi, kde som zhrnul názory a skúsenosti s ktorými som sa počas darovania krvi stretol. A práve tu začína moja ďalšia fáza príbehu. Jedeň krásny deň mi prišiel list od predsedu novovzniknutej skupiny M SČK Partizánske. Priznávam sa, že list ma veľmi potešil. A preto som sa rozhodol, že mu pomôžem z rozbehom skupiny a tak sa začala éra člena M SČK.

Ako člen M SČK som sa spojil s mládežníckym parlamentom v Bánovciach nad Bebravou a začal som pomáhať pri organizovaní odberov krvi. Prvý odber bol skutočne geniálny. Toľko darcov som ešte nikdy nevidel, prišlo viac ako 150 darcov a boli by prišli aj ďalší, len sme to museli stopnúť lebo by sme to z časového hľadiska nezvládli. Na ďalších odberov už bolo menej ľudí, pretože nás doktorka žiadala až také masívne kampane nerobíme. Keď som bol ešte člen mládeže využil som

to, že sa v našom územnom spolku realizoval projekt EDI, dohodol som sa s vyškolenou

koordinátorkou Nikolou a v rámci tohto projektu sme urobili projekt Krvinka a deti, kde sme si ako námet zobrali rozprávku bol raz jeden život. Bolo to zlaté pracovať s malými deťmi a vštepovať im myšlienku o darcovstve od útleho detstva.

Nová krv, nová nádej, nová výzva. Spomínam si ako som kedysi čítal na legitimácií darcov krvi poučenie. Posledný bod bol získavajte darcov krvi medzi svojimi priateľmi. V duchu som sa nad tým pousmial a povedal si: „budem rád až jedného nájdem.“ Ani vo sne by som vtedy nepovedal že aj vďaka mojej činnosti sa veľa mladých ľudí stalo darcami krvi. Pamätám sa ako sa môj kamarát, s ktorým organizujeme kvapky krvi tešil, keď presvedčil svojich spolužiakov aby šli darovať krv. A vravel:“ toľkoto nových darcov som získal.“ Ten pocit hreje a je to asi to najkrajšie, čo táto práca človeku dáva. Veľmi sa mi páči, že pri príprave akcií na túto tému sa dá nájsť stále nový a nový motív a človek nemusí upadať do stereotypu . Oblasť darcovstva je predovšetkým o možnostiach danej doby a o ich využití.

Najnovšie výskumy ukazujú, že v ľudskej krvi sa nachádza viac ako 2000 chemických látok. Podľa prítomnosti alebo neprítomnosti daných látok sa dajú analyzovať jednotlivé ochorenia. Stále sú nové a nové zistenia, ktoré nám pomáhajú odhaliť tojomstvo tejto vzácnej tekutiny. Ale nejde len o obrovskú zmes chemických látok. Predovšetkým každá kvapka obsahuje príbeh človeka, možno darcu podobne, ako bol ten môj. Myslím si, že je mnoho príbehov mladých darcov krvi, ktoré stoja za povšimnutie. Ich odhaľovanie nám tiež pomôžeobjasniť tajomstvo tejto vzácnej tekutiny, ktorú sa nepodarilo vyrobiť zatiaľ žiadnemu človeku. Aby darcovstvo krvi a humanita existovalo večne? Alebo sa nájde aj iný spôsob?.